

Dua

– safdeha · 09 Ağustos 2019

Zorlana zorlana
Kodlaya, kodlaya
Nefes alış verişindeki kısacık ömrü yapar erek
Açılmış eller
Boşalmış diller!
Ağlaya ağlaya
Dağlaya dağlaya
İster akla hayale gelmeyecek dilek...
Karşıdan bakınca
Sanırsın sanki ödleğ
Vak vaklayan bir ördek
Teninde on şiddetinde deprem sallantısı
Koptu kopacak dünyayla bağlantısı...

“Affet ya Rab, affet!”
“Perişan etti bu gaflet!”
Kaç milyon kere dedi kim bilir
Saymak aklına mı gelir!

Yer yarıldı
Dört duvar açıldı
Ten toprağa sarıldı
Çğlık atar affet diyen ses
Dilde tükenmedi ümit, heves...
Fırtına dindiğinde devam eden günahlar
Sürerken yaşayanda ahlar
Bakan kimseye olmadı çukurda ki ders!
Kapandı akıbeti nedir bilmediğı kafes
Yalnızca kaldı
Üstünde hala ağlayarak toprağı okşayan el izleri...

Ya Allah Ya Şafi
Tüm dertlerime Kâfi
Seni unutmayanlardan eyle
Eyle, doğduğum gün gibi safi...

Unutturma faniyim
Övgüsüz bir dâhiyim
Tek kendime sahiyim
Baş başayım derdimle...

Saffet Kuramaz